

Protokół

25. posiedzenia 1. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 7. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. min. 25. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański.

Obecnymi posłów 133.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwudziestego trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie-wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dwudziestego czwartego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński odpowiada na interpelacje wniesione do Wydziału krajowego: 1. pp. Bojki i tow. w sprawie udziału organów wydziałów powiatowych w agitacjach wyborezych; 2. pp. Daty i tow. w sprawie utrzymywania w ewidencji inwentarzy majątków gminnych; 3. pp. Potoczka i tow. w sprawie utrzymywania w ewidencji stanu i gospodarki domów ubogich; 4. pp. Szweda i tow. w sprawie ewidencji stosunków prawa używania dobra gminnego.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień

7. lutego b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1547, 1549, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1563, 1564.

Komisji prawniczej, L. s.: 1548, 1554, 1555.

Komisji drogowej, L. s.: 1550.

Komisji gminnej, L. s.: 1551, 1552.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1553, 1556.

Komisji szkolnej, L. s.: 1562.

Po odczytaniu petycji Ls. 1557, gminy Tarasówka o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Magdaleny Stanis, przemawia p. Ostapczuk, popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Żardeckiego w sprawie budowy kolei z Rozwadowa do Przeworska.

Przemawia p. Żardecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej, z poleceniem złożenia ustnego sprawozdania na jutrzejszem posiedzeniu.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek prosi przewodniczącego komisji kolejowej, aby dziś jeszcze zwołał posiedzenie komisji kolejowej.

Przewodniczący komisji kolejowej p. Zaleski oświadcza, że komisja kolejowa zebrać się ma dziś o godz. 12. w południe a więc i ta sprawa będzie przedmiotem obrad.

Nastąpiło:

Sprawozdanie Wydziału kraj. o udzieleniu koncesji do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Edwarda Jędrzejowicza odczytuje p. Wereszczyński sprawozdanie, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

o udzieleniu koncesji do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się Wydziałowi powiatowemu buczackiemu, jako władzy nadzorującej, na rzecz funduszu drogowego gminy miasta Buczacza prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Myto kopytkowe ma być pobierane na ośmiu rogatkach, mianowicie:

1. Na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościńiec z Barysza wpada;

2. Na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;

3. na drodze z Przewłoki do granicy terytorjum buczackiego;

4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagórzankę do gościńca Czortkowsko-Monasterzyskiego;

5. na drodze przez Nagórzankę do targowicy bydła wiodącej;

6. na drodze z Trybuchowic przez Fedor do Buczacza;

7. na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;

8. na drodze krajowej Strussowsko-Buczackiej.

Art. III.

Oplatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o znizeniu tychże.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia zarządu drogowego a względnie gminy miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniędżach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, dz. u. kr. Nr. 39, część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z d. 24. września 1886, dz. ust. i rozp. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi krajowemu preliminarz tych robót, które mają być w tym roku wykonane i pokryte prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe Wydziałowi krajowemu, czyli i o ile roboty preliminarzowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanymi z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, wykonuje Wydział krajowy w myśl § 25 ust. drogowej z 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt zarządu drogowego.

Art. X.

Gdyby Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełnił, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7 lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. września 1886.

Jeżeliby zwykle środki przymusowe nie skutkowały, a zarząd drogowy miasta nie utrzymywał ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas Wydział krajowy w poro-

zumieniu z polityczną władzą krajową ustanowi odpowiedni organ do sprawowania zarządu drogowego miasta Buczacza w myśl §. 25. ustępu 2. ustawy drogowej z 7. lipca 1885.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Nastąpiło :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica, tudzież od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Edwarda Jedrzejowicza odczytuje p. Wereszczyński sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica tudzież od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobóźnica, pod warunkiem utrzymywania tej drogi w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Od mostu na rzece Serecie, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie na rzecz funduszu konserwacyjnego mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka, do utrzymywania których obowiązane są strony konkurencyjne w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. ust. kr. Nr. 46) tudzież noweli z dnia 9. marca 1888 (Dz. ust. kr. Nr. 38), według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejże opłaty.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski wnosi przyjęcie powyższego projektu uchwały *en bloc*.

Izba przyjmuje wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego za rok 1896.

Generalny sprawozdawca budżetu p. Piniński przedstawia ustnie zmiany, jakie wskutek uchwał powziętych przy załatwieniu budżetu zająć muszą w projekcie uchwały finansowej, a następnie odczytuje zmienione wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Do budżetu wydatków w rubryce XIV. pozycya 201 „na spłatę dawniejszych długów“ wstawia się kwotę 1,538.975 zł.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Sprawozdawca czyta:

II. Na rok 1896 ustanawia się dochody własne funduszu krajowego w kwocie . . . 3,518.628 zł., wydatki zaś w kwocie . . . 10.110.048 „

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Sprawozdawca czyta:

III. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1896 pobierany będzie dodatek do podatków bezpośrednich państwowych w wysokości 61 ct. od każdego złotego w. a. całej należności tych podatków.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta :

IV. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek w wysokości 47 centów od każdego złotego w. a. całej należitości tych podatków.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek

Sprawozdawca czyta :

V. Kwoty przyzwolone na rok 1896 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego w znaczeniu ścislejsem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejsem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych a osobno w nadzwyczajnych.

Przenoszenie oszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach wydatków zwyczajnych funduszu krajowego w ścislejsem znaczeniu :

a) w rubryce I. między pozycją 5, 6 i 7 i między pozycjami 8 i 10;

b) w rubryce II. między literą a), b), c), d) pozycyi 24 ;

c) w rubryce X. między pozycjami 152 i 153 tudzież między pozycjami 157, 158 i 159;

d) w rubryce XV. między pozycjami 245 i 246 tudzież między pozycjami 252 i 253; i w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły uprawy i wyprawy lnü i konopi w Gródku, szkoły ogrodniczej w Tarnowie, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycjami 259 do 301, między pozycjami 303 i 358, między pozycjami 359 i 361 a), między pozycjami 357 i 362, wreszcie między pozycjami działów A, B, C i D wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Uchwalwszy na wniosek sekretarza p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania powziętych uchwał, uchwała Izba powyższe uchwały także w trzecim czytaniu.

Nastąpiło :

Sprawozdanie komisji solnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o organizacyi sprzedaży soli warzonki i o soli dla bydła.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie krajowego Zarządu sprzedaży soli warzonki i soli bydlęcej przyjmuje się do wiadomości.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby starał się i nadal o wciągnięcie Wydziałów powiatowych do współdziałania w zarządzie sprzedaży soli — w szczególności w kierunku wykonywania kontroli nad drobiazgową jej sprzedażą.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby uprosił i ułatwił zaopatrywanie hodowców bydła w sól bydlęcą w myśl uchwał, powziętych przez Sejm na posiedzeniu z 31 stycznia 1895 r. — w pierwszym rządzie przez zakładanie powiatowych składów soli bydlęcej. Sejm wyraża życzenie, ażeby c. k. Rząd używał i w tej sprawie pośrednictwa krajowego Zarządu sprzedaży soli.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby dla korespondencyi urzędowej między Wydziałem krajowym a biurami spedycji soli przy salinach, przyznał w myśl art. II. ust. 2, tudzież art. VII. i VIII. ustawy z d. 2. października 1865 r. Nr. 108 Dz. u. p. uwolnienie od opłaty pocztowej.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Winniczuk.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej w której uchwała bez rozprawy po-

wyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej w sprawie organizacyi Sądów pokoju.

Sprawozdawca p. Czaykowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd do przeprowadzenia, w myśl postulatów sejmowych, zmian w przedłożeniu rządowym z r. 1894 (dotyczącem sądów pokoju) w tym kierunku, ażeby :

1) Kompetencya sądów pokoju w sprawach cywilnych rozszerzoną była ponad projektowaną kwotę 40 koron :

2) ażeby od wyroku sędziego pokoju do wysokości pewnej ustawą określonej kwoty odwołanie było wykluczonem ; (uchwała Sejmu z dnia 6. grudnia 1872 ;

3) ażeby koszta utrzymania tej instytucji ponosiło państwo.

W ogólnej rozprawie przemawia p. Piniński, proponując zamiast wniosku komisji, następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zastanowił się bliżej nad tem, czy i o ile przy wprowadzeniu nowej procedury cywilnej, oraz reorganizacyi Sądów, nie dałoby się wprowadzić dla spraw spornych o przedmioty niższej wartości instytucji sądów pokoju.

Izba popiera tę poprawkę :

Przemawia p. Weigel.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, że poda naprzód pod głosowanie wniosek Pinińskiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Koziobrodzki.

Marszałek daje wyjaśnienie formalne.

Przemawia pod względem formalnym p. Piniński.

Przemawia pod względem formalnym p. Koziobrodzki, stawiając wniosek odesłania wniosku p. Pinińskiego do komisji pracowniczey.

Marszałek wyjaśnia rzecz pod względem formalnym.

Przemawia pod względem formalnym p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Czartoryski.

Przemawia p. sprawozdawca, podnosząc, że p. Piniński nie odpowiedział mu na jego pytanie.

Marszałek wyjaśnia, że nie mógł tego uczynić, gdyż nie miał głosu.

Przemawia sprawozdawca ; odpowiada p. Piniński.

Przemawia dalej sprawozdawca.

P. Koziobrodzki cofa swój wniosek formalny.

Izba przystępuje do głosowania i odrzuca naprzód wniosek p. Pinińskiego, następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje wniosek komisji

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego nad wnioskiem Wojciecha Dzeduszyckiego w przedmiocie powściągnięcia szkodliwej działalności giełd zbożowych.

Sprawozdawca p. Stanisław Dzeduszycki, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie postarał się w drodze konstytucyjnej o powściągnięcie szkodliwej działalności dzisiejszych giełd zbożowych i o zabezpieczenie rolników od skutków tychże.

Przemawia p. Wachnianin.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Tadousza Pilata w przedmiocie odnowienia traktatu cłowo-handlowego z Węgrzech.

Sprawozdawca p. Czecz uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, by przy układach z rządem węgierskim w sprawie odnowienia traktatu handlowo-cłowego, strzegąc najstaranniej interesów ekonomicznych drugiej połowy Monarchii, a w jej obrębie Galicyi, dążył :

1. aby stanowczo uchylonemi zostały niekorzyści, wynikające dla krajów austriackich, a w szczególności dla Galicyi z nierównego w obu połowach Monarchii wykonywania przepisów, odnoszących się do podatków konsumcyjnych ;

2. aby uchylonemi zostały nadzwyczajne ulgi, udzielane dotąd przez koleje węgierskie przy wywozie produktów węgierskich, a w szczególności płodów rolniczych i wyrobów mącznych do krajów austriackich.

Sejm wzywa Wysoki c. k. Rząd, aby przez odpowiednią politykę kolejową w obrębie własnego Państwa, a nadto w drodze porozumienia na podstawie wznowieć się mającego art. VIII. traktatu cłowo-handlowego dążył do tego, iżby uchyloną została dla krajów austriackich, zaś w szczególności dla Galicyi i jej płodów rolniczych, niemożliwość konkurowania z produkcją węgierską, wynikającą z wzajemnych stosunków taryfowych.

3. Wzywa się c. k. Rząd, aby stosunki weterynaryjno-policyjne z okazji pertraktacji ugodowych co do obrotu bydłem i trzodą pomiędzy obydwojma połowami Monarchii w ten sposób uregulowane zostały, aby dotychczasowe niedogodności uchylono.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, poczem Izba uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji przemysłowej o wniosku posła M. Michalskiego o ścisłe przestrzeganie wydanego profesyonistom wojskowym zakazu przyjmowania robót od stron prywatnych i o ustanowienie w wojskowej szkole kucia koni we Lwowie weterynarza, władającego językiem krajowym.

Sprawozdawca p. Weigel uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby czuwał nad tem, by reskrypt c. i k. Ministerstwa wojny do l. L. 1250 oddziału 7 z r. 1895 publikowany okólnikiem c. i k. Ministerstwa handlu z dnia 3. sierpnia 1895 r. do l. 32.820 ścisłe tłumaczonym i przestrzegającym bywał, w wszystkich niewyjątkowych wypadkach.

2. Zwraca się uwagę c. k. Rządu, że w interesie pożytecznej nauki kucia koni, dla uczniów kowalskich na półrocznym kursie c. k. szkoły wojskowo-weterynarskiej we Lwowie, w obec terytoryalności kandydatów, weterynarz nauczyciel winien posiadać język krajowy, uczniom kursu kucia koni przystępny.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Barwiński, stawiając poprawkę do 2 punktu wniosku komisji, mianowicie, aby w ostatnim wierszu zamiast słów : „język krajowy“ dać : „języki krajowe“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy, sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Barwińskiego.

W rozprawie szczegółowej nikt głosu nie żąda, poczem Izba uchwała powyższy wniosek komisji z poprawką p. Barwińskiego.

skiego, przyjętą przez sprawozdawcę, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowych wolnych składach publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i w Krakowie.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Zdzisława Tarnowskiego p. Stanski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego przyjmuje Sejm do wiadomości.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu:

a) ażeby na następnej sesji sejmowej przedstawił odpowiednie wnioski celem zniżenia krajowych wolnych składów publicznych w Krakowie i we Lwowie;

b) ażeby poczynił starania w celu sprzedania obu realności we Lwowie i Krakowie, na których się mieszczą powyższe składy i przedstawił w tym kierunku wnioski.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku posła Zdzisława Tarnowskiego i petycji Wydziału powiatowego w Nisku w przedmiocie utworzenia Sądu obwodowego w Tarnobrzegu, oraz o petycji Wydziału powiatowego w Mielcu o utworzenie Sądu obwodowego w Mielcu.

Sprawozdawca p. Paszkowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby co do wyboru najwłaściwszej miejscowości, na siedzibę Sądu obwodowego dla półno-

no-wschodniej części kraju pomiędzy Wisłą a Sanem, uzupełnił badania w kierunku wskazanym w sprawozdaniu Komisji prawniczej do L. 1373/94, a w szczególności zażądał uzupełnienia opinii c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie i opinii c. k. Namiestnictwa, oraz odpowiednie wnioski na następującej sesji przedłożył.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Rady powiatowej Tarnobrzkiej w sprawie założenia niższego gimnazjum w Tarnobrzegu.

Sprawozdawca p. Stanisław Tarnowski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycją Rady powiatowej Tarnobrzkiej L. 1171/812 odstępuje się Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z Radą szkolną krajową do zbadania i ewentualnego sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Fruchtmana w przedmiocie zmian lub uzupełnienia al. 3 art 16 ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych.

Sprawozdawca rektor Stanisław Smolka uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby zbadał wniosek posła Fruchtmana w przedmiocie projektu do ustawy, mającej zmienić lub uzupełnić al. 3 art. 16 ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49, Dz. u. kr. i zdał o nim sprawę na najbliższej sesji, a jeśli to uzna za właściwe, wniosł projekt zmiany

przytoczonej ustawy, z uwzględnieniem słusznego rozkładu ciężarów pomiędzy poszczególne gminy miejskie oraz pomiędzy miasta a fundusz szkolny krajowy.

Przemawia p. Fruchtman.

Przemawia p. Kramarczyk.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Dworski.

Przemawia p. Fruchtman dla sprostowania faktu.

Przemawia sprawozdawca rektor Stanisław Smolka.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Wybór sześciu zastępców członków Wydziału krajowego a w szczególności: jednego z kuryi większych posiadłości; jednego z kuryi miast i izb handlowych i przemysłowych; jednego z kuryi mniejszych posiadłości; wreszcie trzech z całego Sejmu.

Izba przystępuje najprzód do wyboru jednego zastępcy z kuryi większych posiadłości.

Do skrutynium powołuje marszałek pp. Rozwadowskiego, Krzysztofowicza, Siemiginowskiego, Romera i Czaykowskiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Hamorak.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis posłów z kuryi większych posiadłości. Posłowie ci oddają kartki.

Po oddaniu kartek Marszałek wzywa skrutatorów do przeprowadzenia skrutynium, a następnie zarządza wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Pogonowskiego, Michalskiego i Vayingera.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis posłów z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych. Posłowie oddają kartki.

Po oddaniu kartek głosowania i odejściu skrutatorów, zarządza Marszałek wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Sozańskiego, Rudrofa, Klemensiewicza i Franciszka Jędrzejowicza.

Przed przystąpieniem do tego wyboru p. Rozwadowski zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości:

Głosowało 34 posłów, absolutna większość wynosi 18; wszystkimi głosami wybrany p. Stanisław Brycezyński.

Marszałek stwierdza, że p. Stanisław Brycezyński wybrany został zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości. Posłowie ci oddają kartki, poczem skrutatorowie oddalają się dla dokonania skrutynium.

P. Pogonowski zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych i przemysłowych:

Głosowało 16 posłów, absolutna większość wynosi 9. P. Rotter otrzymał 15 głosów, 1 kartkę oddano białą.

Marszałek stwierdza, że zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi miast, Izb handlowych i przemysłowych wybrany został p. Rotter.

P. Klemensiewicz zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości:

Głosujących było 45 posłów, absolutna większość 23; p. Gustaw Romer otrzymał 34 głosów, p. Żardecki 11 głosów.

Marszałek stwierdza, że p. Gustaw Romer wybrany został zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Izba przystępuje do wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek powołuje do skrutynium pp. Theodorowicza, Cieleckiego, Bernadzikowskiego, Skrzyńskiego Zdzisława i d'Abancourt'a.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów. Posłowie oddają kartki, po czym skrutatorowie oddalają się dla przedsięwzięcia skrutynium.

Izba przystępuje do wyboru drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu. Do skrutynium powołuje Marszałek pp. Horodyskiego, Schnella, Karola Dzieduszyckiego i Jahla.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów. Posłowie oddają kartki.

Po ukończeniu głosowania p. Bernadzikowski zdaje sprawę z wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu:

Głosujących było 92; absolutna większość 47. P. Stanisław Jędrzejowicz otrzymał 69 głosów; p. Żardecki 12; p. Zajaczkowski 4; Onyszkiewicz 2; Jakliński 1, białych kartek 3, kartka nieważna 1.

Marszałek stwierdza, że zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Stanisław Jędrzejowicz.

Izba przystępuje do wyboru trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Brunickiego, Siemiginowskiego, Puzyńę, Adama Skrzyńskiego i Rayskiego.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta spis posłów. Posłowie oddają kartki, po czym skrutatorowie oddalają się dla dokonania skrutynium.

P. Horodyski zdaje sprawę z wyboru drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu:

Głosujących 89, absolutna większość 45. P. Mieczysław Onyszkiewicz otrzymał

82 głosów, p. Żardecki 6 głosów, 1 kartkę oddano białą.

Marszałek stwierdza, że drugim zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Mieczysław Onyszkiewicz.

Przed ogłoszeniem skrutynium z wyboru trzeciego zastępcy, przystąpiono do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia reprezentacji powiatowej w Nowym Targu na pokrywanie ewentualnych niedoborów kolei żelaznej wąskotorowej Chabówka-Zakopane.

Sprawozdawca p. Klemens Dzieduszycki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony do sprawozdania projekt ustawy:

U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej Nowy Targ do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej wąskotorowej Chabówka-Zakopane.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatu Nowy Targ zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu wobec funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem obowiązku uiszczania corocznie przez lat 75 od chwili udzielenia koncesyi na lokalną kolej żelazną wąskotorową z Chabówki do Zakopanego kwot potrzebnych na oprocentowanie po 4% tudzież planem wskazane umorzenie sumy 50.000 zł. w. a. sta-

nowiącej część kapitału zakładowego powyższej kolei.

Art. II.

Kiedy i o ile obowiązek wymieniony w Art. I. niniejszej ustawy ma być dopełnionym, określi osobna umowa między Reprezentacją powiatową Nowy Targ a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba przyjmuje ten wniosek, poczem uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Stan. Niezabitowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego :

Interpelacya

Do Pana Komisarza rządowego.

Miasto Mielec już od trzech lat jest faktycznie pozbawione Rady miejskiej

Przed trzema laty wybrano radę gminną, ale wniesiono protest przeciw ważności wyboru. Dopiero po dwóch latach protest ów został uwzględniony i wybrano nową radę. Pomimo że przeciwko temu wyborowi protestu nie wniesiono i stał się ważnym, — jednak dotąd c. k. Starostwo nowej rady w urzędowanie nie wprowadziło.

Na tej podstawie zapytujemy c. k. Rząd, czy dla dobra gminy Mielca nie raczy polecić c. k. Starostwu w Mielcu, aby no-

wow wybraną radę jak najrychlej w urzędowanie wprowadziło.

Lwów dnia 7 lutego 1886.

Interpelant:

Franciszek Krempa,

Wójcik, Styła, Dr. Bernadzikowski, Data, Kramarczyk, Potoczek, Żurdecki, W. Szwed, Warzecha, Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Niebyłowiec, Homorak, Winniczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

P. Brunicki zdaje sprawę ze skrutynium wyboru trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu :

Głosujących było 93, absolutna większość 47, p. Jakliński otrzymał 81 głosów, p. Onyszkiewicz 3 głosów, p. Karatnicki 1 głos, p. Żurdecki 6 głosów, białych kartek oddano 2.

Marszałek stwierdza, że wybrany został trzecim zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu p. Jakliński.

P. Bojko przemawia w sprawie osobistej.

Marszałek udziela wyjaśnienia pod względem formalnym.

Marszałek odracza posiedzenie do wieczora, żądając zarazem upoważnienia od Izby, aby na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia mógł jeszcze dodatkowo, jeżeli czas pozwoli, umieścić kilka sprawozdań pisanych o petycyach.

P. Wachnianin, prosi o zamieszczenie na porządku dziennym dzisiejszego lub jutrzejszego posiedzenia sprawozdania komisji szkolnej o wniosku jego w sprawie zaprowadzenia w gimnazjum stanisławowskim klas równorzędnych z ruskim językiem wykładowym, i o wniosku p. Barwińskiego w sprawie zaprowadzenia w szkołach średnich galie. obowiązkowej nauki drugiego języka krajowego.

Marszałek oznajmia, iż powyższe dwie sprawy zostały już umieszczone na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia.

Marszałek odracza posiedzenie do godz. 7 wieczór.

Przerwa posiedzenia o godz. 1 min. 40 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 7. lutego 1896 r.

Początek o godz. 7 min. 10 wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera na nowo odroczone posiedzenie.

Przed przystąpieniem do dalszego porządku dziennego, przemawia p. Komisarz rządowy Rada Dworu hr. Włodzimierz Łoś, odpowiadając na interpelacje: pp. Franciszka Smolki i tow. w sprawie powołania zecerów, będących w czynnej służbie wojskowej do składania *Gazety Lwowskiej*; 2) pp. Michałskiego i tow. w sprawie oddania w przedsiębiorstwo pewnych dostaw wojskowych; 3) pp. Merunowicza i tow. w sprawie przeniesienia zapory mytniczej na drodze rządowej w Winnikach.

Izba przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji gminnej o wnioskach Jego Ekscelencji p. Dunajewskiego i p. Potoczka w sprawie reformy gminnej.

Sprawozdawca p. Wojciech Dzeduszycki uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje przedewszystkiem omyłki druku we wniosku komisji, a mianowicie, w punkcie 1 zamiast słowa: „żądań“ ma być „zadań“; w ostatnim wierszu punktu 1 zamiast „swej“ ma być „owej“; w punkcie 3 wierszu drugim zamiast „obywała“ ma być „odbywało“; w punkcie 3 wierszu trzecim, należy wykreślić słowo: „kuryi“; wreszcie w punkcie IV. zamiast słowa: „sprawozdaniem“ ma być „sprawowaniem“. Sprawozdawca odczytuje wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym wygotował i Sejmowi w jak najbliższym czasie prze-

dłożył wnioski do zmiany ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 w tym kierunku:

1) aby utworzoną została dla tych zadań tak poruczonego jakoteż własnego zakresu działania, których pojedyncze gminy i obszary dworskie należycie wypełniać nie mogą zbiorowa organizacja autonomiczna, złożona z dzisiejszych gmin i obszarów dworskich, *zostająca w związku z samorządną organizacją powiatową* a nienaruszająca odrębności dzisiejszych gmin i obszarów dworskich, pod względem zarządu własnym majątkiem, korzystania z dobra gminnego i innych spraw do zakresu owej wspólnej organizacyi nie należących;

2) aby koszta nowej organizacyi ponoszone były równomiernie przez gminy i obszary dworskie w nią wciągnięte:

3) aby wytworzenie ciała uchwalającego (rady) w zarządzie zamierzonej organizacyi zbiorowej odbywało się bez tworzenia osobnych w tym celu powołanych ciał wyborezych, (tak, iżby się te ciała uchwalające składały wprost z przełożonych dzisiejszych gmin, tudzież z przełożonych obszarów dworskich lub ich zastępców, ewentualnie przy większych gminach wzmocnieniem ich reprezentacyi);

4) aby projektowana organizacja zbiorowa nie pomnażała liczby instancyi w sprawach administracyi publicznej o nowy stopień;

5) aby określony został stanowczy wpływ i nadzór wyższych władz samorządnych wobec projektowanej organizacyi, szczególnie co do urzędu naczelnika.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i zdał sprawę, jakie będą koszta zarządu połączone z projektowaną reformą przy dążeniu do najdalej idącej oszczędności, a zarazem o ileby nastąpiło zmniejszenie wydatku na zarząd w gminach?

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po wypracowaniu projektu zbiorowej organizacyi autonomicznej, w ustępie I. skreślonej, projekt ten ogłosił a w szczególności podał do wiadomości reprezentacyi powiatowych, ażeby umożliwić im wyrażenie zdania o tym projekcie.

IV. Wzywa się Wysoki Rząd, aby zapewnił ciałom autonomicznym wynagrodzenie kosztów połączonych ze sprawowaniem przekazanego zakresu działania.

V. Przekazuje się Wydziałowi krajowemu wniosek posła Fruchtmanna z dnia 9. stycznia 1896 r. w sprawie pisarzy gminnych do zbadania i ewentualnego uwzględnienia przy układach z rządem w sprawie ułożenia wniosków do zmiany ustaw gminnych.

Niniejszą uchwałą załatwiono petycje:

Ls. 779, Ls. 778, Ls. 776, Ls. 777, Ls. 780, Ls. 871, Ls. 879, Ls. 880, Ls. 881, Ls. 883, Ls. 882, Ls. 884, Ls. 885, Ls. 965, Ls. 966, Ls. 967, Ls. 968, Ls. 969, Ls. 970, Ls. 971, Ls. 972, Ls. 973, Ls. 403, Ls. 395, Ls. 607, Ls. 612, Ls. 702, Ls. 878, Ls. 877, Ls. 876, Ls. 875, Ls. 874, Ls. 873, Ls. 872, Ls. 1032, Ls. 1035, Ls. 1034, Ls. 1033, Ls. 1113, Ls. 1114, Ls. 1115, Ls. 1116, Ls. 1117, Ls. 1118, Ls. 1112, Ls. 1205, Ls. 1168, Ls. 1266, Ls. 1267, Ls. 1268, Ls. 1269, Ls. 1316.

W ogólnej rozprawie przemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Przemawia p. Górski.

Przemawia p. Rey.

Przemawia p. Wachnianin.

Izba uchwała zamknięcie ogólnej rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są: *za* wnioskami komisji: p. Andrzej Potocki i Pilat; *przeciw* wnioskom komisji: pp. Wójcik, Średniawski, Kramarczyk i Piniński.

P. Piniński zrzeka się głosu.

Marszałek wzywa zapisanych do głosu po wybrania mowców generalnych.

Marszałek po chwili oznajmia, iż generalnym mowcą *przeciw* wnioskom komisji wybranym został p. Wójcik, zaś *za* wnioskami komisji p. Andrzej Potocki.

Przemawia jako generalny mowca *przeciw* wnioskom komisji p. Wójcik.

Przemawia jako generalny mowca *za* wnioskami komisji p. Andrzej Potocki.

Przemawia sprawozdawca p. Wojciech Dzeduszycki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Do punktu I. przemawia p. Jaworski, wnosząc poprawkę, aby w wierszu pierwszym punktu I. zamiast słów: „Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym...” powiedziano: „Wzywa się Wydział krajowy, aby w porozumieniu z Rządem...”

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Piniński.

Na wniosek p. Stan Niezabitowskiego Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Górski.

Izba przystępuje do głosowania i uchwała naprzód cały punkt I. z opuszczeniem słów, co do których postawił poprawkę p. Jaworski.

Następnie Izba odrzuca poprawkę p. Jaworskiego.

Wreszcie uchwała Izba słowa zawarte w wierszu pierwszym punktu I. wniosku komisji od: Wzywa się... do Wydziałem krajowym.

Do punktu II. przemawia p. Męciński, stawiając poprawkę, ażeby w wierszu pierwszym zamiast słów: Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby powiedziano: „Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym...”

Przemawia pod względem formalnym p. Goldman. oświadczając, że wielu posłów było tego mniemania, iż głosowanie odbywało się nie nad całym punktem I. wniosku komisji, lecz tylko nad pierwszym ustępem, oznaczonym liczbą rzymską I. Prosi zatem Marszałka, aby zechciał uważać poprzednie głosowanie, jako odnoszące się do ustępu I., by w ten sposób daną była posłom możliwość wyrażenia przez głosowanie, zapatrywań co do dalszych ustępów.

Marszałek wyjaśnia, że głosowanie odbyło się nad całym ustępem I., jeżeli jednak Izba temu się nie sprzeciwi, gotów jest uczynić zadość życzeniu p. Goldmana.

P. Męciński sprzeciwia się życzeniu p. Goldmana.

P. Pilat sprzeciwia się również ponownemu głosowaniu.

Przemawia p. Dworski popierając życzenie p. Goldmana.

Przemawia sprawozdawca, popierając życzenie p. Goldmana.

Marszałek oświadcza, iż zastosuje, się do życzenia pp. Goldmana i Dworskiego. Ustęp I. uważa w pierwotnem głosowaniu za przyjęty, wzywa zatem sprawozdawcę do odczytania dalszych ustępów punktu I.

Sprawozdawca czyta ustęp wniosku komisji oznaczony liczbą arabską 1.

Izba uchwala ten ustęp.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 2.

Izba uchwala ten ustęp.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 3.

Izba uchwala ten wniosek.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 4.

Izba uchwala ten ustęp.

Sprawozdawca czyta dalszy ustęp wniosku komisji, oznaczony liczbą arabską 5.

Izba uchwala ten ustęp.

Izba powraca do rozprawy nad punktem II. wniosku komisji.

Gdy nikt więcej głosu nie żąda, oświadcza sprawozdawca, iż imieniem komisji przyjmuje poprawkę p. Męcińskiego i odczytuje punkt II. który ma brzmieć:

II. Wzywa się Rząd, aby w porozumieniu z Wydziałem krajowym zbadał i zdał sprawę, jakie będą koszta zarządu połączone z projektowaną reformą przy dążeniu do najdalej idącej oszczędności, a zarazem o

ileby nastąpiło zmniejszenie wydatku na zarząd w gminach?

Izba uchwala punkt II. w powyższem brzmieniu.

Do punktu III. wniosku komisji przemawia p. Męciński, stawiając wniosek, aby punkt III. zupełnie wypuścić.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Merunowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca w głosowaniu punkt III. wniosku komisji.

Następnie uchwala Izba bez rozprawy punkt IV. wniosku komisji.

Do punktu V. wniosku komisji przemawia p. Kramarczyk, wnosząc przejście do porządku dziennego nad tym punktem wniosku komisji.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Marszałek zarządza głosowanie nad punktem V. wniosku komisji.

Przemawia p. Kramarczyk pod względem formalnym.

Marszałek daje wyjaśnienie pod względem formalnym.

Izba przyjmuje w głosowaniu punkt V. wniosku komisji.

W obec wyczerpania porządku dziennego Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 8. lutego b. r. godz. 10 przed południem.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 12 min. 10 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w r.

Sekretarze

Stanisław Niezabitowski w. r.
Mieczysław Urbański w. r.